

bemyndiget til for varer, der er fremstillet i Københavns frihavn, og som derved har fået EFTA-oprindelse, at indrømme en toldnedsættelse svarende til toldnedsættelsen for EFTA-varer, der indføres fra andre EFTA-lande. Tolden for sådanne i Københavns frihavn fremstillede varer, der indføres til forbrug i toldindlandet, udgør altså for tiden 20 pct. af den tarifmæssige told, og varerne er ikke belastet med told af indførte materialer, der er anvendt ved fremstillingen. Varer, der er fremstillet i toldindlandet og sælges dér, belastes med told af indførte materialer, hvis disse er toldpligtige.

Fra 31. december 1966 vil varer, der er fremstillet i frihavnen og har EFTA-oprindelse, hvis nævnte tekstanmærkning opretholdes, kunne indføres toldfrit og uden at være belastet med told af anvendte materialer. Det må imidlertid anses for rigtigst, at virksomheder, der er beliggende i frihavnen, ikke kan sælge deres varer på hjemmemarkedet på bedre vilkår end virksomheder, der er beliggende i toldindlandet. Ved forslaget § 1, nr. 1, er det derfor foreslået, at varer, der er fremstillet i en dansk frihavn, og som har EFTA-oprindelse, skal kunne indføres til toldindlandet mod erlæggelse af en nedsat told svarende til den told, der ville være at erlægge af de ved varernes fremstilling anvendte materialer og hjælpestoffer ved disses indførsel til toldindlandet. Frihavnsvirksomhederne kommer herved til at betale samme told for varer, de sælger til toldindlandet, som for varer, de sælger til andre EFTA-lande, og for hvilke de ønsker at opnå EFTA-toldbehandling, jfr. forslaget § 1, nr. 6. De pågældende virksomheder er på et møde gjort bekendt med dette ændringsforslag og den i forslaget § 1, nr. 6, omhandlede ordning.

Tekstanmærkning nr. 11 til § 1 i finansloven for 1966-67 må herefter bortfalde med virkning fra 31. december 1966.

ad 2.

Ændringen er en følge af forslaget § 1, nr. 1.

ad 3 og 4.

Ændringerne er foranlediget af de ved næringsloven (lov nr. 212 af 8. juni 1966) gennemførte ændringer i næringsretten. Herefter indføres fra 1. januar 1967 et fælles næringsbrev for handlende, håndværkere og industridrivende, og fra 1. januar 1970 afløses næringslovens bestemmelser om næringsbrev for bl. a. de nævnte næringsdrivende af en anmeldelsespligt.

ad 5, 7-11 og 13.

Ved en række beslutninger i EFTA's råd er det vedtaget, at EFTA-landene med virkning fra 31.

december 1966 ikke må give EFTA-toldbehandling for varer, for hvilke der er ansøgt om eller gjort brug af toldgodtgørelse i forbindelse med deres udførsel fra det EFTA-land, i hvilket de har gennemgået den sidste fremstillingsproces. Ved toldgodtgørelse forstås ifølge de trufne beslutninger enhver ordning, ifølge hvilken der gives hel eller delvis tilbagebetaling eller fritagelse for told, som betales for indførte materialer, for så vidt ordningen giver adgang til sådan tilbagebetaling eller fritagelse, såfremt varer udføres, men ikke hvis de forbliver på hjemmemarkedet.

EFTA-bestemmelserne om toldgodtgørelse findes i EFTA-konventionens artikel 7 og i nogle regler i konventionens tillæg B. Disse bestemmelser er aftrykt i bilaget. Artikel 7 er ganske vist formuleret fakultativt, men EFTA's råd har ved en særlig beslutning vedtaget, at EFTA-landene i praksis skal afslå at give EFTA-toldbehandling for varer, for hvilke der er ydet toldgodtgørelse.

Definitionen af toldgodtgørelse i artikel 7 betyder for Danmarks vedkommende, at toldgodtgørelse både er den i toldlovens § 176 omhandlede materialtoldgodtgørelse og midlertidig toldfrihed i medfør af toldlovens § 131 og fraskrivning i kreditoplæg af kreditoplagsberettigede materialer, der er anvendt til fremstilling af udførte varer, jfr. toldlovens § 96. Som toldgodtgørelse skal endvidere betragtes toldfriheden for materialer, der indføres til frihavnen og dér forarbejdes til eksportvarer.

EFTA's råds beslutninger indeholder visse undtagelser fra den generelle regel om toldgodtgørelsens bortfald for EFTA-varer. Selv om der er ydet toldgodtgørelse i udførselslandet, skal der fortsat gives EFTA-toldbehandling for varer til personlig brug, som rejsende medfører i deres bagage, samt for vareforsendelser, hvis udførselsværdi ikke overstiger et for hvert importland i dettes møntsort fastsat beløb, der svarer til ca. 500 kr. Der kan endvidere gives toldgodtgørelse for følgende materialer:

ex pos. 04.02 Mælk (bortset fra kærnemælk, valle, kefir, yoghurt og lignende gæret mælk), konserveret, koncentreret eller sødet.

ex pos. 11.01 Mel af korn (bortset fra havremel).

ex pos. 15.07 Vegetabiliske fedtstoffer og vegetabiliske fede olier, rå, rensede eller raffinerede, bortset fra olier udvundet af olivenrestprodukter ved hjælp af kemikalier.

pos. 17.01 Roe- og rørsukker i fast form.

ex pos. 17.02 Glucose.

ex pos. 17.05 Glucose, tilsat smagstoffer eller farvestoffer,